

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PLs. ÚS 1/2023-5

Ústavný súd Slovenskej republiky v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavných sťažnostiach sťažovateľa **Pol'ovníckeho klubu „Kulhán“**, Saratovská 3144/3, Trenčín, IČO 31 202 594, zastúpeného JUDr. Alojz Baránik, advokát s. r. o., Mateja Bela 8, Bratislava, IČO 46 940 561, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Alojz Baránik, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1 Cdo 59/2021 z 13. júla 2022 (vec vedená pod sp. zn. Rvp 2423/2022) a proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 6 Cdo 100/2020 z 28. septembra 2022 (vec vedená pod sp. zn. Rvp 2985/2022) takto

r o z h o d o l :

1. Veci vedené Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 2423/2022 a sp. zn. Rvp 2985/2022 **s p á j a** na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 2423/2022.
2. Toto uznesenie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia Ústavným súdom Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie ústavných sťažností

1.1. Ústavnému súdu bola 24. októbra 2022 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa označeného v záhlaví tohto uznesenia, ktorou sa domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom štátneho orgánu podľa čl. 46 ods. 3 ústavy v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy, základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) č. k. 1 Cdo 59/2021 z 13. júla 2022. Sťažovateľ zároveň navrhuje zrušenie predmetného uznesenia najvyššieho súdu a vrátenie veci na ďalšie konanie, ako aj priznanie náhrady trov konania.

1.2. Ústavná sťažnosť sťažovateľa vedená pod sp. zn. Rvp 2423/2022 bola pridelená sudcovi spravodajcovi Martinovi Vernarskému, členovi tretieho senátu ústavného súdu.

2.1. Ústavnému súdu bola 28. decembra 2022 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa označeného v záhlaví tohto uznesenia, ktorou sa domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a základného práva na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom štátneho orgánu podľa čl. 46 ods. 3 ústavy v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy, základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu uznesením najvyššieho súdu č. k. 6 Cdo 100/2020 z 28. septembra 2022. Sťažovateľ zároveň navrhuje zrušenie predmetného uznesenia najvyššieho súdu a vrátenie veci na ďalšie konanie, ako aj priznanie náhrady trov konania.

2.2. Ústavná sťažnosť sťažovateľa vedená pod sp. zn. Rvp 2985/2022 bola pridelená sudcovi spravodajcovi Miroslavovi Durišovi, predsedovi štvrtého senátu ústavného súdu.

3. Sťažovateľ v oboch ústavných sťažnostiach namieta porušenie totožných práv na súdnu ochranu a na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom štátneho orgánu, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie a práv majetkových, a to v súvislosti s rozhodnutiami najvyššieho súdu vydanými v dovolacích konaniach v súvislosti s konaniami sťažovateľa, v rámci ktorých sa proti Slovenskej republike v zastúpení Ministerstvom pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky domáhal náhrady škody (ušlého zisku) spôsobenej nesprávnym úradným postupom žalovaného vo veci výkonu práva poľovníctva podľa zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 23/1962 Zb.“). Sťažovateľ je v konaniach o oboch ústavných sťažnostiach zastúpený totožným právnym zástupcom, pričom právna argumentácia v oboch predmetných ústavných sťažnostiach je takmer totožná, atakujúca ústavnú neudržateľnosť právnych záverov, a to z dôvodu aplikácie nesprávnej právnej normy. Napadnuté uznesenia najvyššieho súdu podľa sťažovateľa nespĺňajú kritériá riadneho odôvodnenia ani v časti, ktorá sa týka odklonu od rozsudku najvyššieho súdu sp. zn. 4 MCdo 13/2006.

4. Sťažovateľ akcentuje v oboch ústavných sťažnostiach, že právne závery, ku ktorým dospeli konajúce súdy v jeho veciach, zredukovali právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom na bezzubý nástroj, ktorý poskytuje štátu imunitu v prípade protiprávneho konania štátnych orgánov. Ďalej zdôrazňuje, že vo veci konajúce súdy neprihliadli na špecifickosť právnej úpravy obsiahnutej v zákone č. 23/1962 Zb. a týkajúcej sa zmluvy o postúpení výkonu práva poľovníctva a jej schvaľovania. Z dôvodu neústavného nepriznania nároku na náhradu škody došlo aj k porušeniu majetkových práv sťažovateľa.

II.

K spojeniu vecí

5. Zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nemá osobitné ustanovenia o postupe pri spojení vecí na spoločné konanie. V súlade s § 62 zákona o ústavnom súde o primeranom použití Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) možno však v konaní o ústavnej sťažnosti (čl. 127 ústavy a § 122 a nasl. zákona o ústavnom súde) primerane použiť na prípadné spojenie vecí § 166 ods. 1 CSP, podľa ktorého v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa

týkajú tých istých strán. Ak boli také konania pridelené viacerým sudcom toho istého súdu, rozhodne o spojení konaní ten sudca, u ktorého sa začalo konanie skôr.

6. Podľa čl. II bodu 10 prvej a druhej vety Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2023 do 31. decembra 2023 (ďalej len „rozvrh práce“) v záujme hospodárnosti konania môže plénum ústavného súdu rozhodnúť o spojení vecí patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré boli pridelené členom rôznych senátov ako sudcom spravodajcom, na spoločné konanie, ak tieto veci spolu skutkovo alebo právne súvisia (z hľadiska predmetu konania) alebo v nich ide o tých istých účastníkov. Návrh na rozhodnutie o spojení môže plénum ústavného súdu podať sudca spravodajca vo veci, ktorej spojenie s inou vecou sa navrhuje, alebo predseda ústavného súdu. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne plénum inak, je na spoločné konanie o spojených veciach príslušný ten senát ústavného súdu, ktorého členom je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr (§ 41 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

7. Z obsahu predmetných ústavných sťažností vyplýva, že tieto spolu skutkovo a právne súvisia – obe ústavné sťažnosti podal totožný sťažovateľ, ktorý je v konaniach o oboch ústavných sťažnostiach zastúpený totožným právnym zástupcom. Právna argumentácia, ktorou sťažovateľ odôvodňuje porušenie označených rovnakých práv, je v zásade totožná. Zásadnou námietkou v oboch ústavných sťažnostiach je námietka formálneho posúdenia vecí týkajúcich sa náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom štátneho orgánu z dôvodu aplikácie nesprávnej právnej normy, ako aj nedostatočnosť odôvodnenia súdnych rozhodnutí.

8. S prihliadnutím na obsah ústavných sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 2423/2022 a sp. zn. Rvp 2985/2022 a z toho vyplývajúcu skutkovú a právnu súvislosť ústavných sťažností sťažovateľa plénum ústavného súdu v záujme hospodárnosti konania podľa § 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 166 ods. 1 CSP a čl. II bodom 10 rozvrhu práce rozhodlo o spojení týchto vecí na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 2423/2022 (bod 1 výroku tohto uznesenia).

9. Podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť dňom jeho doručenia poslednému z účastníkov konania pred ústavným súdom, ak tento zákon v § 83, § 90, § 100, § 108, § 150, § 168, § 175 alebo § 179 neustanovuje inak alebo ak nevyplýva iné z rozhodnutia ústavného súdu.

10. Ústavný súd v záujme rýchlosti a plynulosti konania rozhodol podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, že toto uznesenie o spojení vecí na spoločné konanie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia ústavným súdom (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. januára 2023

Ivan Fiačan
predseda Ústavného súdu
Slovenskej republiky